

които идватъ отъ брѣговетѣ на Анадола, за да ловятъ калкани въ нашето море.

Само младежътъ е седналъ настрана отъ другаритѣ си върху единъ камъкъ. Въ нозетѣ му се е свило черно рунтаво куче. Той глади козината му и гледа унесено една бѣла точка на отсрещния брѣгъ: тамъ въ подножието на носъ *Галата*, се бѣлѣе хижата на кооперация „Черноморски риболовецъ“. Една малка гиздава сграда, която прилича на вила. Тя си има радио, и отъ сутринъ до вечеръ отъ нейната веранда се лѣе музика надъ морето. Колко пжти е слушалъ той тази музика отъ своята бедна лодка! А когато срещнѣше голѣмата рибарска лодка на кооперацията, въ която снажни младежи гребѣха тихо, въ редъ, стискайки енергично греблата, и лодката хвърчеше като птица, сърдцето му почваше да бие силно: е-ехъ, да можеше и той да влѣзе въ тази задруга.

Омръзнали му бѣха приказкитѣ и суевѣрието на неговия дѣдо. Друго иска днесъ животътъ...

Откъмъ таяна блесна малко пламъче. Рибаритѣ нагласиха мрежата за вечерния ловъ. Тѣ ще се върнатъ въ хубавата хижа, ще вечерятъ на верандата, ще слушатъ радиото, или ще беседватъ съ своя младъ капитанъ, който е училъ риболовство въ една северна страна. После ще си легнатъ на своитѣ чисти удобни легла.

До ушитѣ му достигнаха думитѣ на стария морски вѣлкъ, които бѣ слушалъ много пжти:

— Истинскиятъ рибаринъ не може да спи на креватъ, защото спи ли на креватъ — рибата бѣга отъ него.

Младежътъ стана и влѣзе мълчаливо въ порутената хижа. Тя му се видѣ сега по-смрадна и по-нечиста отъ всѣкога. Миришеше силно на мухълъ. Едно газениче освѣтяваше слабо мръснитѣ легла — купища дрипи струпани по земята.

Младежътъ склучи вежди. Поканиха ги тамъ вед-